

черно море, заръчала и поръчила да ѝ прати дѣдо лѣкъ, дѣдо рѣкълъ: кога ѝ пратя лѣкъ, тогава она да види вѣкъ. Викайте Аминь!

«Овая парица мѣдена, ако ли е сръбрѣна, дѣца си играли съ сръбро и злато по бунище; ако е црѣвена, црѣвени му двори и обори, та нѣмало дѣка говѣда да му станатъ; и земалъ дѣда кичина, а баба фурчина, та ги искарали у планина; тамъ лѣтували и прѣзимували, на пролѣтъ ги докарали по всяка крава и теленце, а по бико двѣ: Дайте едно баби, а едно дѣду. Викайте Аминь!

«Овая грутка сиренѣ, колко прѣшла могили, толко да даде Господъ на домакина кобили, колко прѣшла рѣтини, толко волини, колко по планината белуци, толко на домакина бюлюци. Викайте Аминь!

«Свири свирче, свирили ти дѣчица по Романия. Прибирай Прибиславе, прибила ти се мрътва костъ подъ носъ, та не могълъ на ледъ вода да се напиешъ, нѣ ишелъ кѣдѣ жени прали, и кѣдѣ гѣски срали. Викайте Аминь!»
